

דמחליל הנשואין איירי וק"ל עיי' עוד בחדושי לקמן דף ס"ו ע"ב:

ובדרך נחות יש לומר דר' חיי' הי' ממקבלי נסיון בדבר זה שהיה לו אשה רעה כדאיתא בסוגיא דיבמות הנ"ל ר' חייא הוה קא מצער ל' דציתו כי הוה משכח מידי הוה קא מצער ל' למר לה בסודרי' ומייתי' יהיה' א"ל רב והא קא מצער ל' למר א"ל דיינו שמגדלת בנינו ומצילות אותנו מן החטא וזה בעצם מה דקאמר כאן אין אשה אלא ליופי אין אשה אלא לבנים וכו' ואעפ"כ אין דברי חוריה יוצאין לבטלה דלפי הפשוט מבינין מה דקאמר כאן אין אשה אלא לבנים היינו שחולי' בנים והי' קשי' לי מאוד מה שכתבו חוס' בכלל דפליג ר' חייא על מחגי' גם הנקמ' בנים משום דמכחיש יופי' ולכאורה נהפוך הוא דהלכת בנים מצינו בכל הספרי' שמכחיש יופי' והוא ממה שחשדה רחל ליעקב דלכך אינה מחפלת עלי' ובמעש' דער ואופן והנקה לא מצינ' דמכחיש יופי' וידוע דהנקה ממעט ההולדה וכדאיתא ביבמות דף ל"ד ע"ב כל עשרים וארבע חודש דש מבטנים וזרע מבחון וכו' אבל לפי הנ"ל אחי' שפיר דמה דאמר כאן אין אשה אלא לבנים היינו לגדלם וכמו דאמר שם דיינו שמגדלת בנינו וק"ל:

שם חוס' ד"ה כגון שנדרה היא וקיים לה הוא וכו' אבל ליכא למימר דאסרה הנאת יניקהה עליו וכו' כתב מהרש"א יש לדקדק נהי דמשעבדה ל' מ"מ כיון דקיי' לה אחאי' אין הנדר חל וכו' וכן בספר פני יהושע כתב על דברי חוס' לא ידענא למה הוצרכו לכך דלעיל מסקינ' דקונס' מסקינ' מידי שיעבוד אלא דאלמוהו רבנן לשעבוד דבעל דאל"כ מה הועילו בתקנתן וכו' משא"כ בקיים לה הוא לא מצינ' למימר דאלמוהו וכו' עכ"ל ובמחילה מכבוד תורתם שגגו כאן שגגה גדולה והוא דמה דאמר כאן וקיים לה הוא הוא הפיר' שלא הפר לה ביום שמעו דזה הוא הקי' ושפיר כתבו חוס' דבע"כ איירי שאסרה הנאת היניקה על עצמה אבל ליכא למימר וכו' דנדון זה הוא כמו דאיתא לקמן דף ע"א ע"ב ובגדרים בכמה מקומות גבי הנא' תשמיש אס' אמרה הנאת תשמיש' עליך כופה ומשמשתן אבל נהנא' תשמיש' עליך לפר דאין מאכילין לאדם דבר אסור ומעטה כאן נמי בהנאת היניקה עלי' דנריך הפרה שייך הפלוגת' אי הוא נותן אצבע כמה שלא היפר לה או היא נחנה אצבע כמה שנדרה אבל אס' אסרה הנאת היניקה עליו לא שייך הוא נותן אצבע כמה שלא היפר דהא א"כ הפר' ולא ידענא מה הי' להם להתרעם ומה שהבי' הפ"י מסוגי' דקונס' הנ"ל אין עניינו כלל לכאן דמסקינ' הגמרי' לעיל דוק' באומרת יקדישו ידך וכו' ואף אי אמרינ' דלמסקנא לא בעינ' יקדישו ידך דהקדש' מסקינ' השיעבוד בכל ענין הנה לעיל לא קאמר יפר רק בדרך ענה משום דשמא יגרשנה אבל אס' אינה רוצה להפר וזאת לגרשה משום דאי אפשרי באשה נדרנית מי יעכב על ידו ועיי' מה שכתבתי סוף סוגי' הנ"ל על הרמב"ם בפ"ב מהלכות נדרים:

ובדברינו אחי' שפיר מה שכתבו חוס' והשתא פליגא דב"ש סברי דהוא נותן וכו' הילכך אינה כופה להניק פירש

להשכיר מינקת וכו' וב"ה סברי היא נחנה וכו' או תא' בלא בחובה והיינו דלפי מה שהקדמנו דהנדר חל ואסורה להניק וכיון דקיים לה א"כ קשה מאי כופין ואין כופין דקאמרי ב"ש וב"ה הא כיון דקיים לה פעם אחת ולא היפר לה ביום שמעו א"כ עכ"ס לכ"ע איסור הוא מלהניק עוד כנ"ל דאין מאכילין לאדם דבר האסור ולכך נריכין לפרש דהפלוגת' הוא לענין לשכור מניקת מי שהוא מחויב לשכור דוק. ובשיטתם רהיטא דברי חוס' קשים להולמם ולדברינו ניחא הכל כס"ד:

דף ס' ע"א **תוס'** ד"ה יהושע אומר אפילו ארבע וחמש שנים כו' מ"מ ליכא למיפרך השתא חמש שרי' ארבע מיבעי' כו' ואין לומר דילמ' לא זו אף זו קאמר דבקדושין ר"פ האיש מקדש צו ובשלוחו כו' כתבו חוס' דבחד בנא לא שייך לומר לא זו אף זו וע"ל דנ"ז ע"א בתו' ד"ה שתי' ושלש שני' כו' ובמהרש"א שם וק"ל:

שם ע"ב תוס' ד"ה אפילו ציעמא בכותח' לא לשרי' אינא במקום רבו כו' ולר"ת אחי' שפיר שחירך דבצינת גבילה החמירו משום דנבילה דבר איסור הוא אבל בצער בחלב לא החמירו דהוה היתר דכל חד וחד צאפי' נפשי' שרי'. קשה להבין טעם הדבר דמאי חומרא שייך כאן ממ"ז אי אמרינ' דהוה בצער גם בצער בחלב הוא אסור ואדרבה לכאורה איסור דבשר בחלב חמיר טפי מאיסור נבילה דאסרה התורה בבישול ובהנאה ואי לאו בשר הו' גם נבילה יהי' מותר וצ"ע. והנה שם נבילה מסיק חוס' הטעם דנבילה אסרי' ב"ה דגורי' משום צינה טריפה דאסור לכ"ע משום דנחגדל באיסור, משא"כ בצער בחלב לא שייך זה ואחי' שפיר אבל חירך ר"ת כאן וכן הביאו חוס' בעירובין קשה להולמו וגם הלשון של חוס' כאן ובעירובין ולר"ת א"ש שחירך כו' מגומגם קצת דהול"ל ור"ת חירך כו'. ולפעד"ז לפרש כוונת חוס' דשם נבילה מחירך חוס' ג"כ חירך של ה"ג הנ"ל כיון דבשר עוף בחלב מדרבנן כו' ומקשים דאמרינ' בעירובין אפילו ציעמ' בכותח' כו' בפיטא והאיכ' בסמו' ר' יעקב דאוס' והיינו דקאמר שם אס' הי' מעורות בגידין אסורות (ולא כמו שהקשה כאן דאיכא למ"ד בשר עוף בחלב דאוריית' כו') ומחרינים וי"ל דכ"ע מודים דביצים גמורות מותרות לאלכלן חלב וטעמא דב"ה כו' דגורי' אטו צינת טריפה כו' ולפ"ז משמע שם דדוק' בביצים גמורות מחלקין צין נבילה לבשר בחלב אבל באינא גמורות כל זרען מדינא אסורים כאן וכאן:

ומעמה יובן חירך ר"ת והיינו דלא סבר בחירך חוס' שם לומר דגורינ' אטו צינת טריפה וזאת דסבר שטעמא דב"ה דגור בביצים שנגמרות כ"כ אשר כמוה נמכרת בשוק אטו שלא נגמרו כ"כ דמדינא אסורים וזאת דעל זה קשה דגם בגמלא' בתמי' אמן לענין בשר בחלב נגזר לזה מחלק ר"ת דדוקא נבילה החמירו לגזר הא אטו הא משום דנבילה הוא איסור בעצמה משא"כ בצער בחלב דכל חד וחד צאפי' נפשי' שרי' ואולם דכל זה נריכין לומר דוק' אלינא דר' יעקב דאמר אס' הי' מעורות בגידין אסורין ואלינא דמ"ד בשר עוף בחלב דאורייתא ושניהם לא קיי"ל להלכה וקאמר שפיר אפילו ציעמ' בכותח' כו' וזה שכתב חוס' לר"ת א"ש כו' היינו מה שכתב